

PENSAMENTS EDUCATIUS - Núm 42

EL FUTBOL, ESCOLA DE VIDA 2

NOTA: L'article es refereix al futbol, però evidentment es podria aplicar a altres esports. Aquesta és la segona part de l'article; aquí es parla dels valors concrets que es poden treballar amb els infants.

EL TREBALL EN EQUIP: *El futbol és un esport d'equip, però si llances una pilota a un grup de nens petits, veuràs que van a la seva, apunta Jaume Cruz. Normal i sa en nens de cinc o sis anys. Han de passar per una etapa egocèntrica, però no instal·lar-s'hi. Com assenyalava Pablo Jodra, en un equip de futbol has d'aprendre a col·locar-te en funció dels altres. El nen s'adona que si un company perd la posició, ell l'ha de cobrir per no encaixar un gol. I aprèn a confiar que el company farà el mateix per ell. És el valor de la disciplina i del treball en equip. Una altra gran lliçó per a la vida quan hagin de fer treballs en grup a l'escola, per exemple.*

ORDRE I HIGIENE: A la Fundació Marçet, són dos valors que es treballen. *Em sembla bàsic que els nens portin l'uniforme net i la samarreta per dins o que siguin ordenats al vestuari, explica Pedro Marçet, que recorda al cas d'uns pares molt agraïts perquè el fill era un desastre a casa, amb ordre i la higiene personal, i va millorar molt quan va estar amb nosaltres, recorda.*

RESPECTE PELS ALTRES: *El futbol és com anar a l'òpera. Però una cosa és*

cridar per animar l'equip i una altra insultar l'àrbitre o riure't del contrari, diu Jaume Cruz. Un dels valors que millor es poden treballar és el respecte pels altres –considera Pablo Jodra-. Per exemple, ensenyant als nens que cuidin el llenguatge i que es dirigeixin al contrari i a l'àrbitre amb educació.

ENCAIXAR LES FRUSTRACIONS: Cal acceptar que la vida ofereix moltes frustracions, siguin més grans o més petites. Igual que un partit de futbol, en el qual es pot perdre, ja que, com diuen els savis d'aquest esport, el rival també juga. *Els pares no deixen que els fills facin sempre el que els ve de gust. Han de posar-los límits, comenta Pablo Jodra. El futbol t'ensenya a perdre, perquè abans o després perds. I, a més, t'obliga a seguir un reglament. Tens uns límits.*

ASSUMIR RESPONSABILITATS: En un equip, sempre hi ha algun jugador que, bé per la tècnica o pel respecte dels companys, és líder del vestidor. *Ser capaç d'assumir responsabilitats és una actitud fantàstica per a la vida. Quan un nen és escollit capità de l'equip, assumeix responsabilitats –comenta Pedro Marçet-. Per reforçar aquest valor, diem*

als pares que potser li poden donar més responsabilitats a casa.

LA IMPORTÀNCIA DE L'ESFORÇ:

Perdono que no s'encerti en el camp, però no que no s'esforcin. Aquest va ser l'avís que va llançar Pep Guardiola als seus jugadors el 17 de juny del 2008, dia que va ser presentat com a tècnic del Barcelona. La resta és història: tres Lligues, dos Champions... i un futbol sublim. *Esforç* és una paraula que, segons l'opinió de Jaume Cruz, no està prou valorada avui dia: *Vivim en una societat que, en general, prefereix recompenses ràpides. Crec que és important que els nens n'aprenquin el valor. El futbol pot ajudar en aquest sentit, perquè sense esforç no guanyes partits i la recompensa arriba al final del partit i de la temporada, després de molt de temps d'entrenament.* A més, interioritzar aquest valor dona un altre benefici interessant. *Et treu la por de perdre. No pots controlar si guanyaràs o perdràs, però sí el teu esforç. En centrar-te en l'esforç, dones el millor de tu sense perdre energia en els dubtes de si guanyaràs o no.*

EL MIRALL EN QUÈ ES MIREN: Els nens que estimen el futbol volen ser Messi, Cristiano o Iniesta. *Veuen que aquests tenen una feina amb què es diverteixen i que estan molt ben pagats i gaudeixen de reconeixement social,* assenyala Jaume Cruz. Així que imiten els cracs dins del camp. Imiten valors com l'esperit de lluita, però també els trucs per enganyar l'àrbitre o la violència. Els jugadors professionals s'haurien d'esforçar per ser un bon exemple? *Jo crec que sí* –diu Pedro Marcet–, *perquè el futbol també pot transmetre valors negatius. I és important evitar-ho.* Segons Jaume Cruz, *l'entorn dels nens copia el futbol professional. No es pot transmetre als nens que val guanyar a qualsevol preu.*

LA VERITAT PER DAVANT: Frank Ordenewitz és un exdavanter alemany que amb el Werder Bremen va arribar a internacional. En un partit contra el Colònia, el 1988, va tocar la pilota amb la mà, però l'àrbitre va assenyalar córner. Davant les protestes dels jugadors del

Colònia, l'àrbitre va preguntar a Ordenewitz què havia succeït. Aquest, en un acte d'honestat inusual en un camp de futbol, va reconèixer que havia estat penal. I el seu equip va perdre el partit. *No s'ha de guanyar a qualsevol preu* –assenyala David Fernández–. *No m'agrada que els meus jugadors simulin una falta.* L'engany permet un objectiu a curt termini. *Però no és la millor inversió a llarg termini* –opina Pedro Marcet–. *A la fundació els diem que una de les coses que més els ajudaran en la vida és que els altres confiïn en ells. I per això han de ser honestos.*

GAUDIR DE LA VIDA: *Sortiu i divertiu-vos,* va recomanar Johan Cruyff, tècnic del Barça entre 1988 i 1996, als jugadors abans de disputar la final de la Copa d'Europa el 1992. I no va ser un consell dolent, perquè finalment, van aixecar la primera Copa d'Europa blaugrana. Segons el parer de Jaume Cruz, *el valor de la diversió és el que millor capten els nens, sobretot els més petits, quan juguen a futbol. Poden acabar un partit i no saber qui ha guanyat.* Perquè juguen per obtenir un dels plaers més grans de l'esport: diversió. Un valor que val la pena aplicar a altres esferes de la vida. *En divertir-se, els nens estan plenament concentrats en el que fan. Així que jo aconsellaria als pares, per exemple, que quan el fill arribi a casa després d'un partit no li preguntin si ha guanyat sinó «T'ho has passat bé?»*

TAMBÉ CAL SABER GUANYAR: *Pot ser complicat gestionar l'èxit en edats precoses,* explica David Fernández, que treballa en una de les pedreres que més jugadors professionals genera. Els nens que juguen en les categories inferiors d'equips com el Barcelona, el Madrid o l'Espanyol han estat elegits perquè són millors que els altres. *I poden guanyar molts partits amb una gran superioritat. Per això, els ensenyen a po-rtar amb naturalitat aquesta situació. No poden faltar al respecte als rivals encara que hagin vençut per golejada. A més, els inculquen que, per molts partits que guanyin, això no garanteix que tornin a*

vèncer en el següent. No guanyen perquè siguin bons, sinó perquè s'esforcen en cada partit.

José A. Rodríguez. es- La Vanguardia, 14 de juny del 2014